

SAMLING OM SKAPERVERKET – OPPROP

Gud skapte – og det var såre godt. Også før mennesket kom inn i bildet. Naturen har egen-verdi fordi Gud har skapt den – og ikke bare fordi den er gavnlig for mennesket. Den verdi som delene har, går igjen i helheten i naturen. Økologien forteller om en fint sammensatt balanse, som ikke må rokkes dersom livet skal bestå.

I dag lider naturen større overlast enn noensinne. Mennesket skalter og valter med den etter eget forgodtbefinnende – istedenfor å forvalte den til Guds ære og helhetens beste. Som kristne bør vi besinne oss på denne situasjon, siden vi som mennesker er satt til å "dyrke og vokte hagen". Mer enn noen gang er det nå nødvendig med en SAMLING OM SKAPER-VERKET.

Hensikten med dette oppropet er ikke å skape noen ny naturvernorganisasjon. Vi ønsker å samle vårt arbeid framover langs to linjer: INFORMASJON og INSPIRASJON. Omfanget vil avhenge av den oppslutning vi får på dette utspill.

Kirsti Birkeland, Oslo – Gunnar Breivik, Oslo – Sigve Dagsland, Oslo – Øyvind Dahl, Stavanger – Randi Bojer Godal, Bærum – Nils Magnar Grendstad, Bergen – Tor Grønvik, Hurdal – Reidar Halgunset, Orkdal – Eva Forsell Halaas og Vidar Halaas, Risøya – Hans Petter Hanssen, Rissa – Alfred Hauge, Stavanger – Inger Heiberg, Bærum – Astri Hognestad, Oslo – Tor Holtan-Hartwig, Oslo – Jostein Landrø, Berkåk – Roy Nordbakke, Alta – Harald Olsen, Bø i Telemark – Odd Osnes, Stavern – Hans Eivind Riise, Oslo – Knur Gunnar Sellevold, Hjelmeland – Axel Smith, Asker – Knut E. Sparre, Oslo – Ole Jakob Stakkestad, Stokmarknes – Lyder Johs. Verne, Finnsnes – Egil A. Wyller, Oslo – Oddvar Øieren, Elverum – Sverre og Bodil Aalvik, Alta – Hans Eirik Aarek, Ås.

Tillegg: SE UNIVERSETS HERRE

JORDEN ER HERRENS.

Vi har vandret i universet og følt dets uendelige dimensjoner. Vi har sett himmellegemer som gløder og freser, mens andre holdes i mørke og evig is. Hver og en av dem har sin bestemte oppgave i vårt veldige univers.

Men det er ikke dette uendelige kosmos som er vandringens sterkeste opplevelse. Nei, det som griper oss mest, er når vi kommer langs Melkeveien og får øye på en liten skinnende planet, hvor LIVET engang fikk sin plass. Denne jordkulen lyser med en egen glans der den går i bane under beskyttelse av sin sol og måne – med sine grønne og blå vidder og sitt fantastiske, mangeartede liv.

Slik har Herren skapt det hele, fra det uendelig store til det bittelille. Han har i sannhet gitt oss

EN HEIM MIDT I EVIGHETEN.

Vi har fått en grønn oase i det uendelige univers; et godt sted hvor vi kan slå opp vårt telt for en kort stund. Skaperens kjærlighet hegner om oss på alle kanter. Vårt bidrag bør være:

- En takk til livet
- En følelse av hellighet overfor alt levende
- En kosmisk lovsang til Han som skapte alt.

DEN ENE GRUNNAKKORDEN.

Her er vi ved den ene grunnakkorden i den nye vekkellesbevegelsen som går over Norden i våre dager. En del "glemte" tekster i det Gamle Testamentet utdyper bildet ved å fortelle om Guds skapervisdom – som gir noe av det økologiske grunnmønster i tilværelsen. Denne visdom er noe mer enn et stumt og upersonlig dataprogram som holder universet i gang. Den inneholder samtidig et personlig kall til mennesket gjennom skapelsens skjønnhet og storhet.

PROTEST OG KAMP.

Opplevelsen av skapelsens storhet får oss til å bryte ut i en kosmisk lovsang. Men det er også en annen grunnakkord i bevegelsen: PROTESTEN. Vi vet at vi snart skal rykke opp våre teltplugg og gi plass til kommende generasjoner. I dette perspektivet vokser det fram en stadig sterkere følelse inni oss:

- Vi vil ikke ødelegge jorden!
- Vi vil ikke plyndre dens forråd og forurense dens klare kilder!

Protesten er forbundet med vrede over at en eneste generasjon i den lange rekken av slektsledd skal ødelegge hele den dyrebare arven!

I den KAMP som følger, kommer vi inn i et samarbeid med mennesker som hver på sin måte arbeider for å redde jorden. Dette bringer oss kristne "inn på arenaen" igjen, og setter oss på møtestedet midt i skapelsen, som Guds ord anviser oss.

Men vi møter også Gud selv. Han er ingen snill Allfader som "sprayer" sin nåde over menigheten uansett dens liv og levnet, og godtar enhver samfunnsutvikling. Han sitter ikke med hendene i fanget når Hans skaperverk skjendes og forderves.

Nei, mennesker som lider – eller fisk som ikke klarer syresjokket – alt dette er Hans lidelse. Skaperen kjemper planmessig mot alle nedbrytende krefter. VI VIL DELE GUDS EGEN SORG OG KAMP!

SKAPERENS MEDARBEIDERE.

Dette er ingen rolle mennesket selv har satt seg i. Gud gjorde ham til herre over sine henders verk og la alt under hans føtter, står det i Salme 8.

Her kommer vi igjen på talefot med alle dem som i dag snakker om selvtillit, framtidstro og framtiden i våre hender. Fins det noe som gir større selvrespekt og mening med menneskets liv og innsats på jorden enn nettopp ordet fra Salme 8? Gud selv har lagt jordens skjebne i våre hender! Han er den første på skansen når det gjelder å reise mennesket opp og gi det mot og kraft i kampen mot alle destruktive krefter som vil berøve dets frihet og kvele skapelsens brusende liv.

DEN TRASSIGE LOVSANGEN.

I denne kampen må aldri takken og lovsangen for alt det gode i verden forstumme. Det er nettopp kombinasjonen av grepetheten og hengivelsen til Livet og den trassige protesten mot alle destruktive krefter som kan utløse en omfattende folkebevegelse innen år 2000. Hvor dystre framtidsperspektivene for Moder Jord enn er, så kan de i seg selv aldri utløse noe slikt; det er gjennom å møte Livet selv og mennesker som er grepet av denne grunn-opplevelse, at både vi selv og våre holdninger forandres radikalt.

SKAPERVERK OG FRELSESVERK.

Som vi her sett, er det viktig at vi gjenoppdager den første trosartikkel og dermed de "glemte" deler av det Gamle Testamentet. Men faren er at vi blir så fascinert av denne nye oppdagelse at vi glemmer å sette skaperverket i relasjon til frelsesverket. Om dette skulle skje, ville i så fall den andre villfarelse bli verre enn den første.

Det er helt klart at samfunnet med Jesus Kristus ikke skiller meg fra skapelsen, men inderliggjør mitt forhold til den. Og for å forstå Jesus-skikkelsen helt ut, så må vi oppleve han som universets skaper og opprettholder. Han er "Ordet", som i dette øyeblikk har den fulle kontroll over det veldige kosmos.

Men Johannes sier videre: "Og Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss." Med andre ord: Det er Skaperen selv som møter oss i fortellingene om Jesus fra Nasaret! Uten denne grunnleggende innsikt kan vi heller ikke forstå hva frelsen innebærer. I Jesus Kristus er det Skaperen selv som har steget ned for å gi oss det liv som har gått fortapt. Han som bryter brødet sammen med disiplene sine, er den samme som i skapelsens morgen ga fart til våre solsystemer og galakser. Det er den samme brennende kjærlighet som engang tente vårt univers, som nå heler og opprettholder mislykkede og forkomne menneskeliv her på jorden.